

den endelige Kontrakt er oprettet, er Forholdet bindende for den Tid, for hvilken Lærekontrakten gælder, og saa staar Mesteren overfor dette, at hvis det bagefter kan paavises, at Lærlingen ikke har faaet den Uddannelse, man mener, han skulde have, kan Mesteren komme til at yde en ret stor Erstatning.

Haandværket omkring i Landet har reageret ikke saa lidt overfor denne Bestemmelse, fordi der er faldet et Par Voldgiftsdomme, som kunde tyde paa, at Læremesteren her trækker det korteste Straa og muligvis ikke har megen Indflydelse overfor dette Forhold. Vi har haft Tilfælde i Jylland, hvor en Læremester efter 3 Maaneders Forløb overfor Værger eller Forældre har udtalt, at han ikke troede, den vedkommende unge Mand kunde naa den fulde Uddannelse i det paagældende Fag, idet han ikke havde det rette Greb derpaa, men Forældrene har ønsket, at den vedkommende skulde fortsætte, og har bedt Læremesteren meget om at beholde ham; men da Læretiden var forbi, maatte Mesteren yde en ret stor Erstatning.

Det er noget, Haandværksmestrene reagerer imod, og jeg kan sige, at der har i Haandværkerkredsen rejst sig en ret stærk Bevægelse overfor det fremsatte Forslag. Det ligger maaske noget i, at allerede i 1921 mente Haandværkerne, at man var gaaet for vidt; og det er heller ikke helt umuligt, at man paa enkelte Punkter var gaaet noget vidt i 1921, at det var lidt for stærkt et Skridt frem, man havde taget.

Dette Forslags Gennemførelse vil medføre, at man indenfor mange Haandværksfag ikke ønsker Lærlinge; jeg kan her nævne adskillige københavnske Haandværkerfag, saaledes Murerfaget. Jeg har selv bebrejdet Murerne herinde, at de modsatte sig Tilgang fra Provinsen, men Forholdet er det, at de uddanner Lærlinge her i stort Omfang, saaledes at Mesterforeningen maa udrede ret store Summertil Teknisk Skole og som Sygekassebidrag; det Beløb, Lærlingen faar, faar han af den Del af Svendeakkordlønnen, som Svenden maa yde til Mesteren, men alt det andet maa Mesteren yde af sin egen Lomme. For Skrædderfagets Vedkommende er det en Kendsgerning, at man i København er kommet helt bort fra at tage Lærlinge, man har maattet oprette en Skrædderskole, og for Malerfagets Vedkommende gælder noget lignende.

Jeg gør opmærksom paa disse Forhold, thi vi skulde nødig komme dertil, at det blev helt umuligt at faa uddannet Haandværkere; saa opnaar man det modsatte af,

hvad man tilsigter at opnaa, man opnaar et Tilbageskridt i Haandværk og Industri, hvilket nødig skulde blive Tilfældet, efter at vi i en Aarrække har haft saa stærkt et Fremskridt. Det er en Kendsgerning, at det danske Haandværk staar højt baade med Hensyn til teknisk og faglig Uddannelse og kan konkurrere med Udlandet i et hvilket som helst Fag. Det skulde nødig gaa saaledes, at vi kom ned paa det Standpunkt, vi stod paa for et Par Hundrede Aar siden. Naar vi den Gang skulde have udført et ordentligt Stykke Arbejde, maatte man indforskrive fremmede Haandværkere, hvad man kan se paa de københavnske Gadeskilte med de fremmede Navne, ofte Navne paa Haandværkere, som maatte tages ind fra Udlandet under Christian den Fjerde, fordi vi ikke havde en ordentlig Haandværkerstand her i Landet. Nu har vi dygtige Haandværkere, gode tekniske Skoler, alle gode Betingelser for at faa en dygtig Haandværkerstand, og nu vil man slaa det i Stykker med en ganske umulig Lærlingelov.

Den højtærede Minister har i et Interview med en Journalist ved et Eftermiddagsblad udtalt sig om disse Forhold, og han siger, at de borgerlige Blade raser mod dette Lovforslag, og at det er den sorteste Kapitalismes Moral, der præger Kampen mod Lærlingeloven. Jeg tør forsikre den højtærede Minister for, at det er ikke den sorteste Kapitalismens Moral, der er Tale om; jeg staar som Repræsentant for Smaahaandværkerne, og jeg ved saa sikkert, som jeg staar her, at en stor Del af de Smaahaandværkere, som uddanner Lærlinge i dette Øjeblik, vil reagere mod Loven ved at gaa bort fra Lærlingeuddannelsen, hvis den foreslaaede Lov bliver gennemført. Den højtærede Minister har ikke Lov til at sige, at det er den sorteste kapitalistiske Moral, der præger Modstanden mod dette Lovforslag. Det er Tanken om, at vor Haandværkerstand — og vi Haandværkere staar dog nærmest til at værne om den — vil stagnere, dersom dette Lovforslag bliver gennemført, der præger Modstanden.

Den højtærede Minister har tillige i samme Interview brugt en Udtalelse, som jeg har meget svært ved at forstaa, og som jeg gerne vil bede den højtærede Minister om at give mig lidt Oplysning om. Jeg skal med den højtærede Formands Tilsladelse læse lidt op efter Bladet. Den højtærede Minister siger paa Forespørgsel om, hvorvidt der er store Forandringer i Lovforslaget: „Der er en Masse For-